

על ידי לימוד התורה, זורה דבר נאה ומתקבל שה כדי שלמוד תורה עסוק בתורה יהא שמור f ל ידי עזירה. והמנהג לו, להראות שלא יטעה ולה של לימוד התורה f על זה המכוון שישהה ור כך יאל לעבודתו עדי l. עזמו להחזק בתורה גזמו שצחי צבית ה' כל (מהלים כו ד).

י הנהוג שנותנים לחתן דבכך מראים לו המזמרים ו מהתורה קרדוס לחפור הראויה לשמרו מן החטא (בתקומי באופן הו'), אלא אם תורה וצאהצתה ישגה (מהלים קיט לו) מה אהצחי f שיחמי, ואף אם יציעו c רווחים נאים לא יעוזו ציודעו כי טוב סמרה - איתן גם כשידחקו בו אני אוהב את התורה עז אללי למאומה.

ז"ל (יבמות סג ב) כל אדם אשה שרוי בלא תורה, בלא אשה מצא טוב ואין וט ו ג), מהנכון שיחשוב שלים ולתקן את כל אלו שעברו עליו בלא תורה, המדרש לפחות כמספר וס. ולפי הדיעה במגיד בן שמונה עשרה לחופה

היינו מכן י"ו בתחלת שנת ה"ח, יורמו בלשון הכתוב מצא אשה מצא טו"ב, דאחרי שמלא אשה יחזיר וימצא את טו"ב השנים שנאצדו לו והלכו ממנו ללא תורה, וישלים

עכשיו טו"ב שנים בטובה של תורה, כשישליך מאחרי גוו כל דאגות עולם הזה, וישליך על ה' יהצו דמאן דהיב חיי יהיב מזוני (עי' מענית ח ב).

מאמר קלג

שמעתי מכ"ק אצמו"ר ז"ע שפעם אמר הרה"ק רבי יוסלי מנייטטאט ז"ע (המכונה גוטער איד) חוך אחד השיחים בעת שהותו בלאנו, שאצל הרבי הקדוש מלובלין ז"ע היו ארבע מאות אנשים כפריים בעלי רוח הקודש צהירים (קלארע בעלי רוח הקודש). נענה ושאל דו"ו הגה"ק מדוקלא ז"ע אם כן מדוע לא פעלו להחיש ציאת המשיח, וענה הרה"ק כי לא הרגשנו נחיצות הדבר (מיר האצבען נישט גיוויסט אז עם פעלט אויס). כי הנדיקים קדושי עליון בגודל דבקותם בצור פני מלך חיים לא הרגישו בחשכות הגלות, ולא הבינו גודל הנחיצות בהחשת הגאולה, לכן לא היו דוחקים את הקץ.

זאת ועוד, דכל עוד והקדושים אשר בארץ המה צחיים חיותם, בהתגברות כח הקדושה, לא יתכן להיות מצב של הדור כולו חייב שכן דוד בא בו (סנהדרין נח א).

ב) בזה נראה לבאר ענין פרשמינו. כי הנה יעקב ישב בארץ מגורי אביו, עם בניו הקדושים שצטי י-ה שהם נגד י"ב צירופי שם הוי' (פרע"ח שער הקריאת שמע פרק כח), יחד עם הגרים אשר גייר (ב"ר פד ד), ובהיותו יושב בצביצה מרוממת כו היה אצו יעקב סבור שחייית המחים מגעת בימיו (ב"ר פד יא), ולא ראה שום נורך לעשות פעולות צוה לדחוק את הקץ.

אך יוסף ידע והכיר את מצב העולם כי צרע הוא, ושצריך להרעיש עולמות בזעקת עד מחי יהא כבוד שמים בשפלות, וצריך להכניע את שרו של עשו ולהמשיך את הקץ, על כן ויצא יוסף את דחמס רעה אל אציהם (בראשית לו ב), כל מה שהיה יכול לדבר צהם רעה היה מספר (רש"י), כשכל כוונתו צוה אצו אלא לעורר דעת אצו על התגברות הסט"א בעולם, עד כדי כך שגם בני יעקב חשודין על העריות, ואם בארזים נפלה שלהבת מה יענו אזובי קיר, שכבר נתבטלה כח הצחירה ואין אפשרות להחזיק מעמד.

בבך יפורש כוונת אומרים ז"ל (רש"י בראשית לו ב) ציקס יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף, היינו שציקס לישב בשלוה מצלי להרעיש ולדחוק את הקץ, רק ואני אמתהלה לאטי וגו' עד אשר אבא אל אדוני שעירה (בראשית לג יד), קפץ עליו רוגזו של יוסף שאמר כי לא עת לחשות, אמה אמנס יושב בעולמות העליונים ולא יגורך רע, אבל בעולם השפל יש התגברות הרע, אל תדמה כי שורר מצב של עולם החיקון אלא דע לך שאף השבטים הקדושים חשודים על העריות, ומה יענו אזובי קיר-העבדים והגרים!

ובמסורה הוצא צבעל הטורים צפרשמינו (לו טו), תועה ג', וימצאהו איש

3 times the words גי' צ' ו"ק

והנה תועה בשדה, ואידך (שמות כג ד) חמורו תועה, ואידך (משלי כא טו) "אדם תועה מדרך השכל". ויש לבאר הכוונה, דהנה שדה רומז על בית המקדש, כיצחק שכתוב בו שדה (פסחים פח א). הן עתה בזמן שבית המקדש חרב, כאשר נזון שדה תחרש וגו' (ירמיה כו יח), אדם תועה מדרך השכל דאף מי שהוא נדיק בדרגת אדם, בצניעות (ישעיה יד יד) אדמה לעליון (עשרה מאמרות הקור דין א כא, של"ה תורה אור בראשית), גם כן תועה מדרך השכל, ומכל שכן פשוטי עם הדומה לחמור, חמורו תועה. וכוונת המסורה לבאר דרכו של יוסף האמור בפרשה זו, שצדעיון זה נתאמן להביא את הגאולה. ולכן גם באחרית הימים בהגיע עת קץ יקדים לבא משיח בן יוסף (עיין סוטה כג א), לפי שיוסף היה הראשון שפעל להחיש הגאולה.

א) לפיכך הניל ראובן את יוסף מיד אחיו, צידעו שכל מעשיו היו לשם שמים, שלא הביא דבתם רעה אלא בשביל שרצה לדחוק את הקץ.

אמנם מן השמים היחה סיבה שיוסף הושלך אל צור נחשים ועקרבים, ובמדרש (תנחומא וישב ב) שמחוך פחד נשתנה זיו פניו וצרח ממנו דמו ונעשו פניו ירוקות, ולכאורה מה פשעו ומה חטאתו שכך עלתה לו, ניחא עיקר מכירתו מררימה שהיחה בענה עמוקה כהכנה להורדת יעקב וצניו, וכאומרו (בראשית מה ה) כי למחיה שלחני אלקים לפניכם, אבל עונש הזה למה בא לו? אלא לפי שעבר באזהרת שלא ידחקו את הקץ (כתובות קיא א), והיה מחגרה בשרי מעלה, לכן נענש והושלך הצורה, וכמו שהיה אצל הרה"ק הרבי מלובלין וסיעתו זי"ע (עיין דרכי חיים ושלום את חגג בהערה), וזה ענין עמוק מאוד.

אכן יוסף הנדיק פעל במסירת נפש למען כבוד השי"ת ורצה להביא לימות המשיח, אבל קמי שמיא גליא שטרם בא מועד, על כן היחה סיבה שהושלך לצור אשר מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו (שבת כג א), לרמוז שהגאולה תבא כאשר העולם אין בו מים של תורה, ויהיה דור שכולו חייב, מלא נחשים ועקרבים, לא כן עתה אשר השבטים הקדושים נמצאים בעולם. ומדה כנגד מדה לפי שהוא חשב שהעולם כבר צמצם של כולו חייב בנחשים ועקרבים, לכן הושלך אל הצור שיש בו נחשים ועקרבים.

ד) באופן זה היחה התעוררות הישועה בימי מתחיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי וצניו, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה וכו', ורבו רשעי ישראל המתיוונים עד שלא היו אלא מועטים שעמדו נגד היוונים, רבים ביד מעטים. נכרים רקדו בהיכלו לפני ולפנים, וטמאו כל השמיים שבהיכל (שבת כא ב), וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיחה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל (ב"ר ז ד), וגורו על כל בתולות הנשואות להיצעל לטפסר חלה (שבת כג א רש"י ד"ה היו), ואף בת מתחיהו כמעט ונמסרה בידם (מדרש מעשה חנוכה). ונתבטל כח הבחירה, כי בדרך הטבע לא היו יכולים להתגבר נגד הסט"א. אז נתעורר כוחו של יוסף שכבר מאז הימים השכיל בזה, וכידוע מספרים הקדושים (מגלה עמוקות פרשת מקץ, בני יששכר כסלו ד לד) מלך יון בגימטריא יוסף, והיינו דמה שחשב יוסף בשעתו לעורר הישועה בגלל החשכות שבעולם, נתעורר בפועל בימי מלך יון אשר הרשיע לעשות, עד שלולי הנס כמעט ולא נשאר יהודי בעולם.

זה שיסדו בנוסח הה' בן יוחנן כהן גדול העדה היה בנו של י' נדוקי, או שהיה נינון ו הפלפולים סימן נד). כשעמדו על עמך ישראל, שהיו עד שנתבטלה מהם הצני בידי מלכות הרשעה לה ה' שהיה לנו ואתה צו להם בעת ארחס, לפ להתגבר מעצמם נגד תו עשית שם גדול וקו בעצמך, כי לא היה מי ויתקדש שם

ויבואר בזה המדרש זה ראובן ש הבור מתוך שהכיר צ וכנ"ל, ולמען דעת מה ועל פתחינו כל מגדי שנתעוררה הישועה בגלל נשוא, ודבר זה נתכוון להראות שפלות הדור המשיח

ה) ויורמוז בזה שאמר ושמיים ש מדליקין בהן בשבת מד כי נר מצוה ומורה אור צמצם של חושך ולא אור היו יכולים להעלות אור בצניעת פתילות ושמיים ג נמשכת אחר השמן להו בחנוכה להורות שזו היחה

ומצורת נר חנוכה על (שבת כא ב), לר

פעל במסירת נפש למען
ז. ורצה להביא לימות
שמיא גליא שטרס צא
סיבה שהושלך לצור אשר
נחשים ועקרבים יש צו
גאולה מצא כאשר העולם
תורה, ויהיה דור שכולו
ועקרבים, לא כן עתה
שים נמצאים בעולם. ומדה
הוא חשב שהעולם כבר
צ. נחשים ועקרבים, לכן
זיש צו נחשים ועקרבים.

יאתה התעוררות הישועה
מתתיהו בן יוחנן כהן
כשעמדה עליהם מלכות
בו רשעי ישראל המתייוונים
א. מועטים שעמדו נגד
י. מעטים. נכרים רקדו
יס, וטמאו כל השמיים
א. וחושך זה גלות יון
של ישראל בגזירותיהן
יס. כתבו על קרן השור
ק.י ישראל (ב"ר ב ד), וגזרו
אנשואות להיבעל לטפסר
ד"ה היו, ואף בת מתתיהו
בידם (מדרש מעשה חנוכה).
כי בדרך הטבע לא היו
הסט"א. או נתעורר כוחו
זאו הימים השביל צוה,
קדושים (מגלה עמוקות פרשת
: לה) מלך יון בגימטריא
שחשב יוסף בשעתו לעורר
ושכות שבעולם, נתעורר
יון אשר הרשיע לעשות,
ט ולא נשאר יהודי בעולם.

זה שיסדו בנוסח ההודאה בימי מתתיהו
בן יוחנן בהן גדול, דזה שעמד בראש
העדה היה בנו של יוחנן שלבסוף נעשה
דוקי, או שהיה ניצוץ וגלגול ממנו (עיין בחלק
הפילפולים סימן נד). כשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל, שהיו צמעה עליונה מהם,
עד שנחצלה מהם הצחירה וכמעט שעלמה
בידי מלכות הרשעה להשביחם תורתך, לולי
ה' שהיה לנו ואתה ברחמך הרבים עמדת
להם צעת נרתם, לפי שלא היו יכולים
להתגבר מעצמם נגד חוקך כח הסט"א, ולך
עשית שם גדול וקדוש בעולמך אתה
בעצמך, כי לא היה מי שיעשה למען יתגדל
ויתקדש שמיא רבא.

ויבואר בזה המדרש הדוראים נתנו ריח
זה ראובן שהציל את יוסף מן
הבור מתוך שהכיר בכוונתו לשם שמים
וכנ"ל, ולמען דעת מה היתה כוונתו אמר
ועל פתחינו כל מגדים זה נר חנוכה,
שנתעוררה הישועה בגלל המצב הקשה לבתי
נשוא, ודבר זה נחזוין גם יוסף בשעתו
להראות שפלות הדור כדי להביא לימות
המשית.

ה) ויורמו צמה שאמרו (שנת כ"א ה) פחילות
ושמיים שאמרו חכמים אין
מדליקין צהן בשנת מדליקין צהן בחנוכה,
כי נר מצוה ותורה אור (משלי ו כג), ואז היו
במצב של חושך ולא אור, שצדק הטבע לא
היו יכולים להעלות אורה זו תורה, והיו
בצחינת פחילות ושמיים גרועים שאין הפחילה
נמשכת אחר השמן להאיר, ומדליקין צהן
בחנוכה להורות שזו היתה סיבה לנס חנוכה.

ובצורת נר חנוכה על פתח ביתו מצחון
(שנת כ"א ב), לרמוז שאז היה הכל

בצחינת חיצונית, ששלטו החיצונים והסט"א
לכבות ולעקור כל זיק של פנימיות וקדושה.
וכולם היו יושבי חוצות ולא יושבי אהלים,
כי גברה מלכות יון הרשעה להשכיחם תורתך.
ולכן הנחה עושה מצוה (שנת כ"ב ב), ולא
הדלקה עושה מצוה, להראות שאז לא היה
צוחם להדליק ולהאיר. ואם צימי הפורים
עוד היו מרדכי ואסתר בשושן הבירה, שעמדו
להחפלה ולהקיש על שערי רחמים, הרי
שצשעת נס חנוכה ראה ה' כי אין איש
ותושע לו זרעו.

בבן יצואר סמיכות שני מאמרי רבי חנחום
(שנת כ"ב א). נר של חנוכה שהניחה
למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמצוי,
ובחוספות. וא"ת הוה ליה למימר ימעט כמו
גבי מצוי וכו', אי נמי לא רצה להאריך
יכבנה וימעטנה ויחזור וידליקנה, דלמעטה
ולהניחה כמו שהיא דולקת אי אפשר כדמוכח
לקמן עכ"ל. והיינו משום דהנחה עושה
מצוה, או משום דהרואה אומר לצורכו הוא
דנקיט לה (שם ע"ב, ועיין רמ"א אור"ח תרע"א ו
ובמג"ח א' 1), שהרמו צוה על קיום המצוות מתוך
פניות לצורכי עצמו, שכוה היה אז המצב
צעת התגברות היוונים, ולכן זכו לישועה.

על כך הסמיך מימרא האחרת של רבי
חנחום ממשמע שנאמר והבור ריק איני
יודע שאין צו מים, אלא מה תלמוד לומר
אין צו מים מים אין צו אכל נחשים ועקרבים
יש צו. שכאמור זאת היתה לו על שנתאמן
לדחוק את הקץ, מתוך שחשב שכל כך גבר
כח הרע עד שהעולם מלא נחשים ועקרבים,
ובאופן זה היתה גם הישועה צימי חנוכה.

ו) ויש לרמוז במנהג לשחק בחתיכת עץ
מרוצע (דרייד"ל) שמסתובב על

Spring
2012
yet...

חודו, וכאילו עומד על רגל אחד ואין לו סמיכה לעמוד על עמדו בחוקף, ובהסתובבו מצד לצד נדמה למי שהוא חושה בדרכו אנה ואנה, כאדם החושה מדרך השכל, והמכוון בזה לרמוז דלפי שהגיעו אז למצב שכל כזה נחשורר ישועתם של ישראל, ועל ידי כך נ'ס ג'דול הייה ש'ס.

... a great of will emp

ואיתא בספרים הקדושים רמוז לחנוכה בפסוק (בראשית לב כה) "ויותר יעקב

לצדו" אל תקרי לצדו אלא לכדו, היינו כד השמן שנעשה בו הנס אזי בימי חשמנים (דעה זקנים לנעלי החוספות שס, של"ה חורה אור פרשת וישב). ויורמו לדרכנו, ויותר יעקב לצדו, כי גברה כח הסט"א להרשיע את הכל, עד שלא נשאר אלא יעקב לצדו ואין עוד לדיק אחר בארץ, ומצחינה זו גם כן נלמח הנס לחנוכה. וימי חנוכה הם חינוך והרגל לגאולה העתידה (בני יששכר כסלו ב ט), שבאופן זה תהא גם גאולתינו גאולת עולם במהרה בימינו אמן.

מאמר קלד

בענין חנוכה אנו רואים דבר מופלא מאד, אשר משנה לשנה מחגלה יותר הארת הנס, ומוסיפים והולכים בהרגשת התנוצצות אור הקדושה של ימים קדושים אלו ביותר שאת יותר עז.

The light of חנוכה grows brighter each year

התחילו חכמי הדורות להאריך יותר ויותר, ובפרט בספרי תלמידי הבעש"ט הקדוש ז"ע כגון בדברי חיים וכן בייטב פנים ועוד, ובבני יששכר האריך במאמרים לחנוכה יותר מנשאר כל חדשי השנה.

והאמת כי כבר נשעת הנס החל ענין זה, כדמלינו (שבת כא ב) לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה, ונשעת הנס עצמו עדיין לא הרגישו שיש צורך לקבוע יום טוב על כך. וכך עם המשך הדורות דברי חנוכה נזכרים ונכתבים יותר ויותר מתקופה לתקופה. במשנה לא נזכר אלא פעם אחת בלבד (ב"ק סב ב) רבי יהודה אומר נזר חנוכה פטור, ובגמרא יש דפים אחדים בפרק במה מדליקין וחו לא. ובזוהר הקדוש מוזכר רק פעם אחד (במ"א רלח ב) מן נר חנוכה, כמו שכתב זקה"ק בבני יששכר (כסלו ב כד). גם בראשונים לא מצינו הרבה על עניני חנוכה, והרמב"ם כלל הלכותיה יחד עם הלכות מגילה. וכפי שנחאחרו השנים

only mention חנוכה once

ונראה הענין בזה לחנוכה שייכת לגאולה העתידה, וכמו שכתב זקה"ק בבני יששכר (כסלו ב ט) שהוא מלשון חינוך והרגל לגאולה העתידה, ובלשון קדשו (שם כג) שבחינת הארת נר חנוכה הוא הארת מן אור הגנוז, על כן נקרא חנוכה חינוך אל הגאולה שיחגלה האור כי טוב בשלימות, עכלה"ק. לכן ככל שמתקרבים וצאים לימות המשיח מרגישים יותר את קדושת הימים.

משום כך נמי אכשור דרא בהתנהגות של ימי החנוכה יותר מדורות עברו, שכמה כרכורים כרכרו גדולי עולם נגד המשחקים בקוויטלע"ך, ובשו"ת חוות יאיר (סימן קרו) כבר מציא מאביו הגאון שהרע

בעיניו שיהיו ימי נס הקצ מיוחדים לשחוק וקלות ו לא עלתה בידו כי לא ה עיי"ש. ובזכרוני מימי ילדו שקועים בזה כל הלילה ו זהה תלי"ת כבר כמעט ו זה בקרב יראי השם, ו החנוכה מרצים יותר בהתמדה, כי נר מלך

ב וידוע מספרים הקד (ד ט) שנס

באתערותא דלעילא, וכאזו גדול וקדוש בעולמך. וכפי העתידה ההתעוררות גז שרואים בדורנו ריבוי לוי שחושך מכסה ארץ מת מדרשא בישיבות וכוללים, שרבים מאשר חעו בישימ על שערי תשובה, ונמשכ התורה והיהדות, ללא כל מה שהיה פעם דבר נדיר הרבה עוזרים אבל לא שב מחמת שאנו קרובים מא ועמה הוא הזמן של גמר ו לכלות הקוים מן הכרם ו המרגליות שנפלו ב

בי במשך שנות הגלות הר נטמעו ונחערצו בין הו ציוון מזולה בעמקי הקליפ אינו יכול לצוא עד שיג הנדחות לשורשם, שיתבר הפסולת, וכמו כן הפסולת ויודעה החוזה. והכל נע

לכדו אלא לכדו, היינו כד הנם אזי בימי משמנים (דעה ס, של"ה תורה אור פרש"א וישב). יתר יעקב לכדו, כי גברה ע את הכל, עד שלא נשאר אין עוד לדיק אחר בצרף, ן נלמח הנם דחנוכה. וימי יהרגל לגאולה העתידה בני אופן זה תהא גם גאולתינו צמחה בימינו אמן.

רות להאריך יותר ויותר, ידי הצעש"ע הקדוש ו"ע ןן ציינו פנים ועוד, ובני מרים לחנוכה יותר מצשאר זדשי השנה.

יה דחנוכה שייכת לגאולה וכמו שכתב זקה"ק בבני זהוא מלשון חינוך והרגל ובלשון קדשו (סס כג) חנוכה הוא הארה מן נקרא חנוכה חינוך אל האור כי עוב בשלימות, שמתקדשים ובאים לימות יותר את קדושת הימים.

כשור דרא צהתנהגות של בה יותר מדורות עברו, רכרו גדולי עולם נגד ג"ך, ובשו"ת חוות יאיר יא מאזיו הגאון שהרע

בעיניו שיהיו ימי נס הקצועים להודות ולהלל מיוחדים לשחוק וקלות וזיקש לאסרס וכו' ולא עלתה צידו כי לא הסכימו לשנות מנהג עיי"ש. ובכרוני מימי ילדתי שהיו כאלו שהיו שקועים בזה כל הלילה עד הבוקר. וכהיום הזה חלי"ת כבר כמעט וגשתחח מנהג גרוע זה בקרב יראי השם, ואדרבה בהגיע ימי החנוכה מרבים יותר בלימוד התורה צהתמדה, כי נר מצוה ותורה אור.

ז) וידוע מספרים הקדושים (בני יששכר כסלו ד פ) שנס חנוכה נעשה באחרותא דלעילא, וכאומרו וכן עשית שם גדול וקדוש בעולמך. וכפי שמתקדשים לגאולה העתידה ההתעוררות גוברת והולכת. וכמו שרואים בדורנו ריבוי לימוד התורה, דאף שחושך מכסה ארץ מתרבים ספקלי דבי מדרשא בישיבות וכוללים, כן ירבו. ועוד זאת שרבים מאשר תעו ציימון דרך מתדפקים על שערי תשובה, ונמשכים מאליהם לאור התורה והיהדות, ללא כל סיבה נראית לעין, מה שהיה פעם דבר נדיר ביותר שתמיד היו הרבה עוצרים אצל לא שבים. כל זאת באחנו מחמת שאנו קרובים מאד לביאת המשיח, ועתה הוא הזמן של גמר הצירור בידי שמים, לבלות הקוים מן הכרס וללקט נפזרים אלו המרגליות שנפלו בין הקוים.

בי במשך שנות הגלות הרבה נשמות מישראל נטמעו ונתערבו בין הגויים, ורבים שקעו בזיון מצולה בעמקי הקליפות, והמלך המשיח אינו יכול לבוא עד שישובו כל הנשמות הנדחות לשורשם, שיחזרו האוכל מתוך הפסולת, וכמו כן הפסולת יופרד מן האוכל ויודחה החוזה. והכל נעשה ככה עליון.

זה גם פשר דבר צמה שרואים אנשים שמכנים עצמם יהודים, שיש להם חיבה יחירה כלפי הגויים, ואילו את בני ישראל שומרי תורה ומצוות הם שונאים צתכלית, ובפרט כאשר רואים מאן דהו עוסק בתורה לצם מתפלך מרוב כעס וקנאה, ועושים כל אשר ציכולתם להפריעו מלימוד התורה הקדושה, ויש ציניהם כאלו שמתנהגים ככל גוי הארץ ועושים מעשים שכל נפש ישראל סולדת מהם צרשעות ואכזריות.

ישואלים הלכו צה שהלא זה סותר למה שאמרו (יבמות עט א) שלשה סימנים יש בצאומה זו הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים. אולם לדידי אין כל תמיהה בדבר, דצרור אללי כשמש שהללו אינם מורע ישראל, אם שהחליפו להם את נשמתם בנשמת גוי (עיין מג"א מו י), או שמצטן ומלידה מוצאם מצנות הנכריים שנטמעו בעם ישראל, או ממי שנתגייר שלא כהלכה.

ובדידי היה עובדא לפני שלושים שנה שזירפו למינן צמנחה דערב צצת קודש אדם אחד שכל חזותו היתה כיהודי חרדי, מעוטר עם זקן ופיאות ובלבדשים יהודיים, ובאמצע התפלה עברה צי מחשבה מי יודע אם הוא מורע ישראל. אחר התפלה שאלתי לזה שקרא לו להצטרף מה טיבו של אדם זה? והשיבני שהוא גר נדק. למחרת השבת קראתי לו וחקרתיו מי גיירו ואיך גיירוהו, וסיפר לי שרב פלוני ממונטריאל גייר אותו והרפא צבית החולים היה המוהל, ונתנו לו את המפתחות שילך לטבול לכדו בצריכת מים שנמצאה שם. ומכיון שנתצבר שהוא גוי גמור, טלפנתי מיד לאותו רב ושאלתי אותו לפשר דבר, והלה החמק ממתין תשובה. ובהזדמנות אחרת שלחתי

לקרוא לו, ושאלתיו היאך יאז מכשול כזה מתחת ידו, והשיב לי שבעיניי אל מחעמקת הרבנית שלו והוא אינו מתערב בעיניי אל.

וסימן מובהק הוא, שאם רואים אדם שלבו נמשך למעשי הגויים ורק הם מוצאים חן בעיניו, ואילו כל יהודי ירא ושלם מתועב בעיניו, ומה שמשוקץ בעיניו נחמד ואהוב לפניו, בלי ספק שאינו מזרע ישראל. ומאידך מי שחוטא רק משום שיצרו התגבר עליו אבל בתוכיות לבו דואב ומצטער על כך, ומעשיו מוכיחים שאהב ישראל הוא ומחשיב את התורה ולומדיה, זה האדם צודאי מזרע ישראל הוא.

ובעת שאנו קרובים כל כך לזמן ביאת המשיח רואים בעליל את הציור בין נשמות ישראל לבין אחס שנחערבו בינינו, וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח (שמואל ב' י"ד י"ד) שהקב"ה חס על כל ניצוץ קדוש שהוא ממנו, ונדחי ישראל יכנס להביאם אל הקדושה. מאידך הרשעים שנחערבו בינינו נפלטים למחנה אומות העולם, ואיתא (והר"ח"ב ו' ב', וע"ע רש"י זכריה יג ט) שיהיו רשעי ישראל שיטרפו אל חיילות גוג ומגוג ללחום נגד מלך המשיח, והם הם אחס שנחזרו שאינם מזרע ישראל, ורק צטעות החשיבו אחס היהודים.

א) **וממוצא** דבר אהה למד שלא לזול ולמעט בערכו של שום איש ישראל, אף אם אינו מההולכים בדרך שהיא תפארת לעושיה, שכן לעולם אין אהנו יודע איזה ניצוץ קדוש חבוי בקרבנו, ולפני ביאת משיח יתעורר אותו ניצוץ ויחזירנו למוטב.

בהיותי פעם אלל ש"צ הגה"ק מקאלהשיץ זוק"ל ראיתי שקירצ מאד לאיש

Dont be afraid to say yes!

The blessed drink who will bring a revolution

גם ומגושם, ושאלתיו מה ראה על ככה, והשיב לי בסיפור מהרה"ק מאפטא בעל אוהב ישראל ז"ע, שהיה מקרב ומחבב איש כפרי אחד מגושם מאד שהיה לעתים מתגולל ברחובות קריה כשהוא שיכור כלוט, ואמר שבציאת המשיח עוד נצטרך לו. והסביר ואמר, דכשיבא מלך המשיך וירגיו ממלכות ויהרוג חיל גויים רבים, ישמעו עמים וירגזו ויאחזם חיל ורעדה ויתאספו לטכס עצות איך לעלות וללחום נגדו, עד שישכימו כולם בענה אחת שאין להם הכח והיכולת ללחום נגדו, ויחליטו לשלוח אליו מכתב כניעה שמקבלים עליהם עול מלכותו. אבל הם יפחדו לעלות ולבא אל מקום מושבו בארץ הקודש, מכיון שכל נכרי שיתקרב לשם יהרגו אותו, ויבקשו לשלוח את המכתב עם אחד מישראל, אבל אין בנמצא אדם מישראל מאחר שכולם כבר עפו לארץ הקדושה על ענני הכבוד, ויבקשו בחיפוש אחר חיפוש עד שימצאו שכור זה שלא בקש לעלות, ויבדקו אחריו וימצאו שמוצאו מזרע ישראל, וימסרו את המכתב בידו ויכריחו אותו להיות שליחם אל מלך המשיח. וסיים הרה"ק ואמר, עכשיו אחס כבר מבינים כמה יהיה חשוב יהודי כזה לעתיד לבוא.

ועל זה נאמר (ישעיה סו כ) והביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנחה לה' וגו', ויבליקוט (מהלים מחלה) שמלך המשיח אומר להם יש ביניכם ישראל הביאו אחס לי וכו', שהם מביאים אחס דורונות למלך המשיח, שנאמר והביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנחה לה' עיי"ש, דהיינו שיהיו כאלו שלא ירצו לעלות להר הקודש מפני שיהיו סבורים שאינם מזרע היהודים, אולם הגויים יחטטו ויגלו את שורש מקור מחצבתם ויחוססו שהם מזרע בני

ישראל, וישלחו אחס יפות פרעה לנבים צב

על כך יורמו באומרים ושמנים שאמרו חכו בשבת מדליקין בהם צב לנשמות ישראל ועל די נר ה' נשמת אדם, ו אחסן נשמות הנדחות להם תיקון בחנוכה לגאולה ה

לבן מצות נר חנוכה ו שאם נמצא איזה ניצוץ מנשמת ישרו

תיו מה ראה על ככה, מהרה"ק מאפטא בעל שהיה מקרב ומחבב איש מאד שהיה לעמים מתגולל והוא שיכור כלוט, ואמר עוד ננטרך לו. והסביר ך המשיך וירגיו ממלכות י'ים, ישמעו עמים וירגזון ויתאספו לטכס עצות איך , עד שיסכימו כולם בענה יכה והיכולת ללחום נגדו, ו מכתב כניעה שמקבלים . אבל הם יפחדו לעלות שבו צארץ הקודש, מכיון לשם יהרגו אותם, ויבקשו עם אחד מישראל, אבל ישראל מאחר שכולם כבר על ענני הכבוד, ויבקשו ש עד שימצאו שכור זה ויבדקו אחריו וימצאו אל, וימסרו את המכתב להיות שליחם אל מלך ה"ק ואמר, עכשיו אתם יהיה חשוב יהודי כזה זיד לבוא.

ועיה סו כ) והביאו את כל הגויים מנחה לה' וגו', שמלך המשיח אומר להם: ביאו אותם לי וכו', שהם וזת למלך המשיח, שנאמר גם מכל הגוים מנחה לה' ו' כאלו שלא ירצו לעלות ויהיו סבורים שאינם מורע ים יחטעו ויגלו את שורש יחוסם שהם מורע בני

ישראל, וישלחו אותם מנחה לה' (ועיין פנים יפות פרשת נצבים בפסוק והיה כי יבאו).

על כך יורמו באומרם ז"ל (שבת כא ב) פתילות ושמיים שאמרו חכמים אין מדליקין בהם בשבת מדליקין בהם בחנוכה, דהנרות רומזים לנשמות ישראל ועל דרך הכתוב (משלי כ טו) נר ה' נשמת אדם, ולהורות נתן שאפילו אותן נשמות הנדחות שלא נתעלו בשבת יש להם תיקון בחנוכה שהוא חינוך והרגל לגאולה העמידה.

לבן מצות נר חנוכה על פתח ביתו מבחוץ (סע) שאם נמצא בין הני תרמודאי איזה ניצוץ מנשמת ישראל, יתעלה ויאיר גם

הוא מכח קדושת נרות החנוכה. ולזה נמי מצוה להניחה בתוך עשרה טפחים (סע), שאף אותן נשמות שנפלו לעמקי שאול ישונו ויאירו. ואת השמש צריך להניח למעלה מעשרה (א"ר תרעג י, פרמ"ג סס א"א ז), שזה רומז על לדיק שמאיר נשמותיהם, ומעלה בהם אור עד שמהא השלבה עולה מאליה ברשפי אש שלהבתיה.

ויעזרנו השי"ת שנזכה להיות מאותם שירוצו מעצמם לקראת המשיח בקרוב ולא מאלו שהגויים יביאו אותם מנחה, וכבר בימים אלו נקבל עלינו עול תורה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במלוותיך, ויגאל גאולת עולם במהרה בימינו אמן.